

www.e-rara.ch

**Titi Petronii Arbitri equitis Romanis Satyricon, cum fragmento nuper
Tragurii reperto**

Petronius

Amstelodami, 1669

Universitätsbibliothek Basel

Persistent Link: <https://doi.org/10.3931/e-rara-16474>

Sulpiciae satyricon carmen, sive ecloga de edicto Domitiani, quo philosophos urbe exegit

---

www.e-rara.ch

Die Plattform e-rara.ch macht die in Schweizer Bibliotheken vorhandenen Drucke online verfügbar. Das Spektrum reicht von Büchern über Karten bis zu illustrierten Materialien – von den Anfängen des Buchdrucks bis ins 20. Jahrhundert.

e-rara.ch provides online access to rare books available in Swiss libraries. The holdings extend from books and maps to illustrated material – from the beginnings of printing to the 20th century.

e-rara.ch met en ligne des reproductions numériques d'imprimés conservés dans les bibliothèques de Suisse. L'éventail va des livres aux documents iconographiques en passant par les cartes – des débuts de l'imprimerie jusqu'au 20e siècle.

e-rara.ch mette a disposizione in rete le edizioni antiche conservate nelle biblioteche svizzere. La collezione comprende libri, carte geografiche e materiale illustrato che risalgono agli inizi della tipografia fino ad arrivare al XX secolo.

Nutzungsbedingungen Dieses Digitalisat kann kostenfrei heruntergeladen werden. Die Lizenzierungsart und die Nutzungsbedingungen sind individuell zu jedem Dokument in den Titelinformationen angegeben. Für weitere Informationen siehe auch [Link]

Terms of Use This digital copy can be downloaded free of charge. The type of licensing and the terms of use are indicated in the title information for each document individually. For further information please refer to the terms of use on [Link]

Conditions d'utilisation Ce document numérique peut être téléchargé gratuitement. Son statut juridique et ses conditions d'utilisation sont précisés dans sa notice détaillée. Pour de plus amples informations, voir [Link]

Condizioni di utilizzo Questo documento può essere scaricato gratuitamente. Il tipo di licenza e le condizioni di utilizzo sono indicate nella notizia bibliografica del singolo documento. Per ulteriori informazioni vedi anche [Link]

· S V L P I C I Æ
SATYRICON CARMEN,

sive ecloga de edicto Domitiani, quo
Philosophos Vrbe exegit.

Musa, quibus numeris heroas & arma² frequentas,
Fabellam per mitte mihi³ detexere paucis.

Nam

I. S V L P I C I Æ SATYRICON]
ex Iani Doufæ & I. P. Lotichii editionibus insertum, cum schediasmate seu commentariolo ejusd. I. Doufæ P. Sulpicia. Fuit & per hæc tempora Sulpicia, ex nobilissima Sulpiciorum familia, quæ nitida admodum & casta Poëmata scripsit. Virum habuit Calenum, cum quo annos xv amantissimè & conjunctissimè vixit. Mariti & uxoris meminit Sidonius Apollinaris, sic inquitens:

* Non quot Sulpicia jocos Thalia
Scripsit blandiloquos suo Caleno.

Extat & elegans Martialis Epigramma (lib. 10, 35) maximum pudicitia & poetica hujus Sulpiciae testimonium:

Omnes Sulpiciam legant puella,
Vni quæ cupiunt viro placere.
Omnes Sulpiciam legant mariti,
Vni quæ cupiunt placere nuptæ.
Non hæc Colchidos asserit furorẽ,
Diri prandia nec refert Thyestæ,
Scyllam, Byblida nec fuisse credit:
Sed castos docet & pios amores,
Lusum, delicias, facetasque.
Cujus carmina qui bene estimarit,
Nullam dixerit esse sanctiorem.
Tales Egeria jocos fuisse
Vdo crediderim Numæ sub antro.
Hæc condiscipula, vel hæc magistra
Esses doctior & pudica Sappho:
Sed tecum pariter simulque visam,
Durus Sulpiciam Phaon amaret.
Frustra. Namque ea nec Tonantis uxor,

Non Bacchi, nec Apollinis puella,
Erepto sibi viveret Caleno.

Extat & Poëma Hexametris versibus conscriptum, de Domitiani Cæsaris temporibus, quod huic ipsi Sulpiciae adscriptum est, tamen alicubi inmendatum adeo, ut dubitari possit. Hactenus L. Greg. Gyraldus de Lat. Poët. Dial. iv. cui & alterum quod ejusdem Poëtæ Epigramma, (lib. 10, 38) Caleno Sulpiciae marito inscriptum, ad suas licebit:

O molles tibi quindecim, Calene,
Quos cum Sulpicia tua jugales
Indulsi Deus, & peregit annos!
O nox omnis, & hora, quæ notata est
Caris littoris Indici lapillis.
O qua prælia, quas utrinque pugnas
Felix lætulus & lucerna vidit
Nimbus ebria Nicerotianis!
Vixisti tribus, ô Calene, lustris.
Ætas hæc tibi tota computatur,
Et solos numeras dies mariti.
Ex illis tibi si diu rogatam
Lucem redderet Atrapos, vel unam

Malles, quàm Pyliam quater senectam.
I. Cæf. Scalger l. vi Poëtices, qui Hypercriticus inscribitur: A femina incipiendum est. Ajunt enim S V L P I C I A M fuisse temporibus Domitiani. ejus Satyra falso Aufonio attributa fuit: satis enim patet a femina factos versus, in quibus Musam cultricem appellat suam: quæque ait sese primam docuisse Romanas mulieres posse cum Græcis Poëtis comparari:

M m m 4

Primæque

Nam tibi secessi, tecum penetrare retractans
 Consilium : quare nec carmine curro Phalaco ;
 Nec trimetro Iambo, nec qui pede fractus eodem
 Fortiter irasci didicit duce Clazomenio.

Cetera quinetiam, quot demique millia lusi,
 Primaque Romanas docui contendere Grajis,
 Et salibus variare novis, constanter omitto :

¹ Teque quibus princeps & facundissima, calles,
 Aggredior precibus descende clientis, & audi.

² Dic mihi Calliope, quidnam pater ille deorum

Cogi-

Primaque Romanas docui contendere
 Grajis.

In ea multum dexteritatis, ad Satyricam amarulentiam aspirantis. Numeri vero, ut in eo genere poematis, non contemnendi. Igitur ut tam laudabilis Heroïnæ ratio habeatur ; non auisi objicere ei iudicii severitatem.

2. frequentas] Pro concelebras, proinde ut Carus loquitur, hoc est, celebres concinnas, reddisque honoratos ac insignes.

3. detexere] Eleganter sanè, pro pertexere, & ad exodium usque perducere ; estque metaphora à tela, ad rei patranda consilium. Titinnius Fullonib. Quæ inter decem annos nequissi unam togam detexere. Adde à Comico nostro :

Neque exordiri primum, unde occipias,
 habes,

Neque ad detexendam telam certos
 terminos.

1. Teque quibus princeps, & facundissima calles, Aggredior] Quid hoc sibi velle dicam, nescio. nihil enim ineptius, indigniusve adè laudabili ac pererudita Sulpiciæ gentis Heroïde : cuius existimationis rationem si pro personæ matronalis dignitate habere voverimus, totam partem prioris Hemistichii partem, retexamus necesse erit. Sed enim hoc absque auctoribus libris infirmum,

neque adè tutum satis : quos quidem ego suffragatores si haberem mihi, lubenter herculè reposuerim :

Teque tuosque praes quibus facundissima, colles

Aggredior --- vel etiam, calles. Anonym. MS. ad edit. Doufa: Hoc emendationem probare non possum ; recedit enim nimium quantum à literarum vestigio. Callere principem, pro esse & dici, duriusculum est, imò barbarum. Nonne leg. Teque q. p. & facundissima cluvis. Cluvis pro cluis geminato v. sic veteres scripsere, Ennius, Lucret. Plautus, alii. Vel scribe, Teque q. p. e. f. collis.

2. Dic mihi Calliope, quidnam pater ille Deorum

Cogitat ? an terras, & patria secula mutat ?]

Mirum, ni ad aureum illud atque ex omni parte beatum Flavii patris, ac Titi Vespasiani filii seculum respexerit Poëtria nostra, cuius adè memoria, imò sublata ex oculis desiderium potius recens etiam tum mortalium animis obversabatur, ac tantum non impressum residebat : & quidem eò firmius, ac propius medullis, quò major Reipublicæ mutatio facta, Domitiani successoris insolentiâ maxime, terribilis cunctis & invisit. Merito : quippe quem non solum magna, sed & callida inopinataque savitia

Cogitat? an' terras & patria secula mutat?
 Quasque dedit quondam, morientibus eripit artes?
 Nosque jubet tacitos, etiam rationis egenos,
 Non aliter, primo quam quum surreximus auro,
 Glandibus, & pura rursus procumbere lymphæ?
 An reliquas terras conservat amicus, & urbes;
 Sed genus Ausonium, Romulique exturbat alumnos?
 Quid reputemus enim? Duo sunt quibus extulit ingens
 Roma caput, virtus belli, & sapientia pacis.

Sed

vitia Imperatorem fuisse, perhibet Suetonius. Patria ergo secula haud alia utique, quam Saturnia illa omnium poetarum praconiis celebrata.

1. terras &] Quid si? ferro jam.

2. Nosque jubet tacitos, etiam rationis egenos] Pro etiam scribo & jam. Nosque &c. egenos. Hoc est, inopes bonae mentis, sive consilii, nec jam rationis amplius, vel iudicii ullius sanioris compotes, veluti muta (hoc enim rō tacitos vult sibi) pecora sub jugum missa, vel (cum Flacco ut dicam)

Iniqua mentis ascellos auriculas demittentes,

Quam gravius dorso subiere onus, eadem illa quam memoravi modò, tyrannica Domitiani dominatione oppressos, ac modò non redactos ad extremissimam rerum omnium penuriam ac desperationem. An hoc potius quarit Sulpicia, quod sequentia confirmant oppidò, utrumne Iovi decretum sit, consentientibus Fatris, artium, doctrinarum, ac disciplinarum omnium universo mortaliu generi oblivionem inducere aliquando; vitæque istius melioris pramiam cultumque, Atticæ inquam Philosophiæ Bonæque mentis ac humanitatis studia, divinitus antea dilargita nobis, in perpetuum porrò dediscere jubere, ad primi illius ac rudis avi infantiam & plus quam brutam stupiditatem revocatos? videlicet, ut

omnis agriculturæ expertes, Cereris ac Libero renunciantes, ad glandes rursus ac Acheloja pocula post tot seculorum secula nescio quo postliminii jure versoriam denuo capiamus? an magis necessitatem istam fatalem nobis, hoc est, uni Italicæ genti solisque Romuli nepotibus interminatam Iuppiter, quos summis opibus atque industriis, reliquarum etiam nationum, imò hostium salute maxime, exterminatos perditosque expetit, Capitolio ipso suo iratus infestusque, ULTORIS scilicet, ne dicam PRÆDATORIS cognomine assumpto sibi: CUSTODIS ac CONSERVATORIS depositi ubi tamen [in sequentibus] legendum fortè:

Romulique exturbat alumnos.

Non uti in exemplari nostro visitur Romulique repugnante numerorum ratione. Romulum enim & Remum identidem à poetis confundi videmus, alterumque pro altero promiscuè nominari: interdum utroque pariter conjungi simul, ut æquum est Fratres, & quidem germanos geminos, sicuti apud Catullum,

At vobis mala multa Dii Deique,

Dent, opprobria Romuli Remique.

Propertius autem, Regna Remi pro urbe Roma posuit, cum ait:

Regnâve prima Remi aut muros Carthaginius alta,

¹ Sed virtus agitata domi, & socialibus armis,
 In freta Sicania, & Carthaginis exiit arces,
 Cæteraque imperia, & totum simul abstulit orbem,
 Omnia bellorum terra quaesita, marique.
 Deinde velut stadio victor qui solus Aethæo
 Languet, & immota secum virtute fatiscit:
 Sic itidem Romana manus contendere postquam
 Destitit, & pacem longis frenavit habenis,
 Ipsa domi leges & Græcia inventa retractans,
 Omnia consilio, & molli ratione regebat.
 Stabat in his, neque enim poterat constare sine ipsis,
 Aut frustra uxori, mendaxque Diespiter olim,
 Imperium Sine fine dedi, dixisse probatur.
² Nunc igitur qui res Romanas imperat inter,

* Non

¹ Sed virtus agitata domi, & socialibus armis] Bene addit socialibus ad externorum bellorum & Asiaticorum discrimen, quæ quidem non pro vera gloria aut Reipub. salute, sed pro præda scelerumque ac flagitiorum omnium impunitate suscepta videri poterant, jam inde à Sullanis temporibus maximè, quæ terribilissima luxuriæ omnis ac nequitia fomenta victoribus subministrarunt. Quod verò ibidem subiungit protenus Virtutem eam seu fortitudinem Populi Romani, quam domi, ac socialium bellorum procellis acriter multumque ac diu exercitam memoraverat modò, in freta demum Sicania & Carthaginis arces exiisse, hoc est, desuisse, modumque in hostem pugnandi, & quasi pausam fecisse sibi, innuit à Romanis post Siciliam, Longumque ac Magnum illud Mediterraneum pelagus in Imperii unius dominationem redactum, Carthaginemque eversam, Punicæque emulationis omnes reliquiarum reliquias extinctas: omni Gallia denique cis Rhenum atque inter Mare supra dictum atque Oceanum, nisi quæ à pa-

ludibus in via fuit, perdomita; sic quasi effecta parente (id quod in Catilina conqueritur Crispus) nihil præclarum postea aut memorabile quod esset, belli militariæque patratum, quippe quibus hostis nullus exercitor superesset jam amplius, in quo oppugnando vera & antiqua illa Romana virtus enitescere posset. ideòque deposita armorum curâ ad literarum studia, pacisque artes, ac sapientiæ præcepta in tempore devolutos animum tandem requieti adiecisse: atque ita optimè constitutam Rempub. in otio ac tranquillitate sustentasse facillimè. Cæterum ordo turbatus versus sic nobis concinendus, legendumque videtur:

Roma caput ---

Sed virtus ---

(Cætera quæ --- orbem)

In freta Sicania ---

Deinde velut stadio --- Aethæo &c.

Ipsa domi leges ---

Omnia bellorum terra quaesita marique

Præmia consilio & molli rat. reg.

Stabat ---

² Nunc igitur, qui res Romanas imperat inter] Mira Latinitatis ratio, & non

* Non trabe, sed tergo prolapsus, & ingluvie albus,
Et studia, & sapiens hominum nomenque genusque
Omnia abire foras, atque urbe excedere iussit.

¹ Quid facimus? Grajos, hominumque reliquimus urbes,
Vt Romana foret magis his instructa magistris:

² Nunc Capitolino veluti turbante Camillo
Ensisbus & trutina Galli fugere relicta,
Sic nostri palare senes dicuntur, & ipsi
Vt ferale suos onus extirpare libellos.

Ergo Numantinus, Libycusque erravit in isto
Scipio, qui ³ Rhodio crevit formante magistro,

Cetera

non nostri stomachi, ægrè hanc ipsam concoquentis. quamobrem fuit tempus, quum Res istas Romanas ita interpolandas putarem:

Nuncigitur, qui Rex Romanos imperat inter,

ut invidiosè Domitiani plusquam Regium dominatum fugillet Poëtria nostra: tum phrasim illam, *Imperat inter Romanos*, sic dictam interpretemur, quomodo Propertii istud:

Vt regnem misas inter conviva puellas.

nisi si quis, temperat, rescribi maluerit, quod etiam sine ulla Præpositionis virtute, Romanis ipsis accusandi casu positus temperandis sat esse possit. Sed verò, inter istud tantum non cerebrum excutit nobis, & mirum, ni ratione poëtica retro eam *rex* construendum, ut ne id quidem Domitianò dignum habeat Sulpicia, quem vel legitimum Regem appelleret, innuens puto, Principatum ejus brevè dilapsurum, id quod etiam Calliopen suam vaticinantem inducit postea, neque multò fecus, quam si cum Interregia potestate summæ rerum præfuisset modò, Imperiò excisurum.

1. *Quid facimus? Grajos, hominumque reliquimus urbes*] Salsum ac Satyricum; quasi verò non alia natio

quàm Græca in hominum lustro poni digna, folique Achivi modò humanitatis laude censeferi possint.

2. *Nunc Capitolino veluti turbante Camillo, Ensisbus & trutina Galli fugere relicta, Sic &c.*] Camillus enim Gallos in captivo auro pendendo deditos atque occupatos de improvviso adortus Româ pepulit. Proin; turbante, hoc loco absolute positum observabis: Sic Cælius ad M. Tullium: *M. Servilius, postquam ut ceperat, in rebus omnibus turbabat.* Sed clarius aliquantò Plautus noster Bacchid: *Turbat equus lepide ligneus.* & passim alibi. Etiam, *Ensisbus*, scripti, sprete earum Editionum scripturâ, quæ *Lancibus* habent: ut respiciat ad illud scilicet, quod Roma captâ ab iisdem Senonibus illis quos dixi, Brennus eorum Rex, dum aurum ex pacto adpenditur, de iniqua ponderum exactione querenti Ap. Claudius, adjecto ad pondera gladiò responde rit, *Væ victis!* Vide Festum.

3. *Rhodiò*] Panætio natione Rhodiò philosopho Stoico; à Suida qui 2 Panætius memorat Minor dictus. Vid. Cic. i Tuscul. & in Lucull. Adhibe & Patercul. lib. i. *Anonym. MS.* ad edit. Doufa.

- ¹ *Cætera & illa manus bello secunda secundo,*
² *Quos inter prisçi sententia dia Catonis*
Scire adeo magni fecisset, ³ utrumne secundis,
An magis adversis staret Romana propago.

Scilicet

1. *Cætera*] que illa manus bello secunda (al. facunda) secundo. Bellum Punicum secundum intelligit, qua tempestate efflorescere maximè ac sese extollere cœperunt Romana ingenia, juxta Veteris illam Poëtæ sententiam:

Punico bello secundo Musa pennato gradu

Intulit se bellicosam Romuli in gentem feram.

2. *Quos inter prisçi sententia dia Catonis*] *Prisçi* hic non epithetum est, sed cognomentum quo à Romanis insignitus Cato. Aucto Plutarchus. eò dico, ne quis hoc ipsum ad Censorii illius atatem falsò pertinere persuadeat sibi; neque aliter Horatii locus accipiendus libri iij Od. xxj.

Narratur & Prisçi Catonis

Sæpe merò maduisse virtus.

ubi *Prisçi Catonis virtutem* pro Catone ipso summa virtute prædico positam, operæ præmium est observare. Proinde & capitali litera utrobique scribendum. Sed & postremum Hexametri hujus Hemistichium quis ab Horatio esse non videt ita lib. I Satyr. II scriptitante:

Mæste ---

Virtute esto, inquit sententia dia Catonis. ad imitationem Lucilliani illius maximè:

Valere sententia dia.

3. *Utrumne --- Scilicet adversis* [Hoc est, facile scias adversis potius, quam secundis consistere Majestatem Imperii Romani. est enim *Scilicet*, scire licet, quomodo & videlicet apud Plautum, pro *Videre licet*. Neque quicquam hæc sententia verius. unde & *Nasica* ille ad reprimendam nequitiam, servandosque optimos illos, hoc est,

antiquos mores (quibus rem Romanam stare potissimùm Ennio quoque persuasum fuerat jam olim) cujusmodi scilicet in Pop. Romano inter secundum & postremum bellum Carthaginiense maximè viguisse, non quidem amore justitiæ, sed formidine infidæ pacis, cognitum nobis ex Fragmentis Sallustianis: *Nasica* ille inquam Cordatus, quamvis Catone adversante, ut metu vitia cohererentur, Carthaginem nolebat everti, quòd ut, cum iis quæ sequuntur, rectius etiam intelligatur, nonnulla argumento huic consentanea ex Catonis ipsius Censoria pro Rhodiensibus oratione, apud Agellium lecta, huc oblata bellissima occasione transcribam. sunt verò hæc ex v Originum ejusdem libro à politissimo illo Atticarum Noctium auctore nobis quasi per manus tradita: *Scio seelere plerisque hominibus rebus secundis atque prolixis atque prosperis animum excellentem atque superbiam, atque ferocitatem augescere atque crescere, (ubi item notabis duarum linearum spatii Conjunctionem atque iteratam plus minus quinques) quod nunc mihi magna cura est, quod hæc res tam secundè processerit, ne quid in consulendo adversi eveniat, quod nostras secundas res confricat, neve hæc lætitiæ nimis luxuriosè eveniat. Adverse res se domant, & docent quid factò opus sit. Secunda res lætitiâ transversum trudere solent à rectè consulenda atque intelligendo. Et deinde postea:*

Atque haud scio, an partim eorum fuerint, qui non nostræ contumelia causa id voluerunt evenire; sed enim metuere, si nemo esset homo quem vereremur, quicquid liberet, faceremus.

Scilicet adversis. nam quum defendier armis
 Suadet amor patriæ, & captiva penatibus uxor,
 1. Convenit ut vestris, quarum domus arce Moneta,
 Turba tegens strictis per lutea corpora telis.*
 2. Ast ubi apes secura redit, oblita favorum*
 Plebs, fraterque una somno moriuntur oveso.
 Romulidarum igitur longa & gravis exitium pax
 3. Hæc fabella modo pausam facit. optima posthac
 Musa, velim moneas, sine qua mihi nulla voluptas
 Vivere, uti quondam Lydus, dum Smyrna peribat,
 Nunc itidem migrare velint. vel denique quidvis
 Vt Dea, quere aliud.* tantum Romana Calenos,
 Mænia, jucundos pariterque adverte Sabinos.
 Hæc ego. tum paucis Dea me dignarier insit.
 Pone metus equos cultrix mea: summa tyranno
 Hæc instant odia, & nostro periturus honore est.
 5. Nam laureta Numa, fontesque habitamus eosdem,

Et

1. Convenit ut vestris] Convenit pendere à Penatibus videtur, ut dicat Satyrica, Penatibus, hoc est, cultoribus Penatum & domorum Urbis statim, ubi quid adversi coortum est, convenire inter se concorditer, unoque animo in hostem pergere, quamvis inimicissimis antea. Cæteroque quoniam, Convenit istud, aliò referri possit, non video.

2. Ast ubi apes — Plebs fraterque —] Quid est frater? nescio equidem, neque ego istud verbum emissim trivilitiò. Itaque non dubito, quin Plebs, Patresque scripserit Sulpicia: apum situ marcescentium Rempubl. concilia, ducesque ac vulgus, Senatui Populoque Rom. (quos quidem Plebis, ac Patrum nomine comprehendit.) jam murcido proflus, incultuque proinde ac socordiâ torpescenti, aptissima utique similitudine componens ac circumscribens.

3. Hæc fabella modo pausam facit]

Malim potius:

Hoc fabella modo &c.

4. tantum Romana Calenos Mænia, jucundos pariterque adverte Sabinos] Emendandum Caleno, item adverte Sabinos, non adverte. unum enim hoc deprecatur Sulpicia, ne conjugii suo, (à quo tenerrimè amari sese, certissimis experimentis cognitum ac provisum habebat) in tanta Reipublicæ perturbatione, Musis scilicet, cum omni disciplinarum cœtu, importunissima Tyrannici Edicti proscriptione procul emigrantibus, carissimo Caleno inquam Romæ porrò lubeat permanere, cæli Sabini desiderium, atque Urbanum illud Togatæ comitatus otium uxoris complexibus præferenti.

5. Nam Laureta] Ex persona Calliopes. Quò non incitè accommodare poteris illa Iuvenalis, ex Satyr. III de Vmbritio Româ itidem emigrante, & quidem iisdem penè temporibus.

Et comite Egeria videmus inania coepta.

¹ Vive, vale. manet hunc pulchrum tua fama dolorem
Musarum spondet chorus, & Romanus Apollo.

² Flavia gens, quantum tibi tertius abstulit heres:
Pene fuit tanti non habuisse duos.

poribus de quibus apud Musam suam
tanta cum indignatione queritur He-
roina hæc nostra :

Substitit ad veteres arcus, madidamque
Capenam :

Hic tibi nocturna Numa constituebat
amica.

Nunc sacri fontis nemus, & delubra lo-
cantur

Iudeis, quorum cophinus, senumque
supellex.

Omnis enim populo mercedem pendere
iussa est

Arbor, & ejectis mendicat silva Ca-
mentis.

In vallem Egeria descendimus, &c.

1. Vive, vale : manet hunc pulchrum
tua fama dolorem] At concinnior ex-

fitura sententia videtur, si sua, poti-
us rescribatur. addit postremo pro-
missi sui præstationem :

Musarum spondet chorus, & Romanus
Apollo.

Propter Ædem Apollinis Palatini
scilicet ac Bibliothecam inibi ab Au-
gusto jam pridem consecratam, qua
de re plura Commentariolum no-
strum Horatianum, qui volet, con-
sulito.

2. Flavia] De eodem Domitiano re-
feruntur & hi versus à veteri Inter-
prete Iuvenalis ut M. Valerii Martia-
lis, quos, quia inter edita eius Epi-
grammata non exstant, adicere vi-
sum est.

F I N I S

